

fordi diskussionen om, hvem og hvor åbenbart var vigtigere end patienternes ve og vel.

I sidste ende er det jo ikke det, som jeg og andre står her på talerstolen og påstår, der er det afgørende. Nej, i sidste ende er det afgørende for den enkelte patient, hvilken politik der i praksis bliver ført, for politik i praksis er, hvad det betyder for den enkelte, for politik i praksis er forskellen mellem luftkasteller og handling. Derfor vil jeg fortsat med udgangspunkt i den politik, der altså desværre i praksis er blevet ført, i dag takke oppositionen for at have nedlagt deres rituelle modstand mod at bekæmpe privathospitaler frem for ventelister på det psykiatriske område. Det er dejligt endelig at kunne diskutere forbedringer for sindslidende frem for at diskutere, hvem der skal behandle. Den anden diskussion gør jo ikke andet end at fastholde et stort B-hold frem for at koncentrere kræfterne om, hvordan vi på det psykiatriske område skaber ét stort A-hold.

De offentlige behandlingstilbud i psykiatrien er og skal fortsat være grundpillen i et stærkt offentligt sundhedsvæsen. Derfor er og bliver det aldrig målet for Venstre, at flest mulige personer skal behandles på privathospitaler, også selv om oppositionen oftest forsøger at skyde os det i skoene. I Venstre er vi interesserede i at bekæmpe ventelister frem for privathospitaler, og derfor er vi også interesserede i at give psykiatriske patienter mulighed for at komme i behandling der, hvor der hurtigst kan findes plads og kapacitet, og hvor kompetencerne og kvaliteten naturligtvis er i orden.

Erfaringerne på det somatiske område så vel som i forhold til børne- og ungdomspsykiatrien viser jo allerede, at det har været en stor succes, at vi har taget det her skridt. Derfor er vi i Venstre også meget positive over, at vi nu går i gang med voksenpsykiatrien og får tilvejebragt de muligheder for de psykiatriske patienter, i takt med at mulighederne i relation til kapaciteten tilvejebringes.

På den baggrund med de her faldne bemærkninger kan det vist ikke komme som nogen overraskelse, at vi i Venstre varmt kan støtte forslaget.

Kl. 14:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anne Baastrup for en kort bemærkning.

Kl. 14:06

Anne Baastrup (SF):

Nu er det sådan, at det er en satspuljeaftale, og jeg er meget forundret over fru Sophie Løhdes mystiske tale.

Vi har grundlæggende diskuteret – også før fru Sophie Løhde blev ordfører på det her område – hvordan vi skulle håndtere de problemer, der er inden for psykiatrien. Vi har arbejdet med forskellige metoder. Noget af det, vi bl.a. har som problem, er, at der ikke er tilstrækkeligt med uddannede mennesker. Det synes jeg er et seriøst problem, som fru Sophie Løhde måske også burde fokusere på.

Allerede da vi lavede den første aftale i 2006, fik Sundhedsstyrelsen at vide, at nu skulle man prøve at lave en ny overbygningsuddannelse for psykologerne, således at de kunne fungere ligesom de norske psykologer. Det viste sig så efterfølgende, at det har Sundhedsstyrelsen overhovedet ikke gjort.

Det er bare et eksempel ud af mange på, at det her er mere kompliceret, end at vi skal sættes op i nogle båse, sort eller hvid.

Kl. 14:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:07

Sophie Løhde (V):

Jeg er helt enig i, at vi har en stor udfordring i forhold til personalsituationen i psykiatrien. Det er måske en af de største enkeltstående udfordringer i forhold til at kunne opfylde det, som vi heldigvis i dag alle sammen står bag og bakker op om, nemlig at psykiatriske patienter også skal have det udvidede frie sygehusvalg, altså have muligheden for at vælge ventetiden fra.

Nu nævner ordføreren fra SF, at det er et seriøst problem, at jeg i min tale står og fremhæver de her ting. Jeg synes, det er et seriøst problem, hvis jeg her fra Folketingets talerstol ikke må have lov til at forholde mig til den politik, der rent faktisk er blevet ført i praksis med bl.a. SF's stemmer. Det er ikke en politik, som vi i Venstre har kunnet godkende; det er heller ikke en politik, vi har ønsket at lægge stemmer til, og derfor takker jeg endnu en gang oppositionen for, at man fra Folketingets side har ændret holdning og nedlagt den rituelle modstand mod det udvidede frie sygehusvalg. Det synes jeg er i orden at jeg påpeger og takker oppositionen for. Og man kan vel ikke klandre en politiker for at sige, hvad det er, politikeren mener.